

260.SRS Praktiskās piemērošanas vadlīnijas

*Sazināšanās ar personām, kam uzticēta
uzņēmuma pārvalde*

INTOSAI PROFESIONĀLO STANDARTU KOMITEJA

PSC-SECRETARIAT

RIGSREVISIONEN • STORE KONGENSGADE 45 • 1264 COPENHAGEN K • DENMARK
TĀLR.: +45 3392 8400 • FAKSS: +45 3311 0415 • E-PASTS: INFO@RIGSREVISIONEN.DK

INTOSAI

INTOSAI Ģenerālsekretariāts - RECHNUNGSHOF
(Austrijas Revīzijas palāta)
DAMPFSCHIFFSTRASSE 2
A-1033 VĪNE
AUSTRIJA

Tālr.: ++43 (1) 711 71 • Fakss: ++43 (1) 718 09 69

intosai@rechnungshof.gv.at;

<http://www.intosai.org>

Šīs Praktiskās piemērošanas vadlīnijas apvienojumā ar Starptautiskās grāmatvežu federācijas (IFAC) izstrādāto 260. Starptautisko Revīzijas standartu (SRS) „Sazināšanās ar personām, kam uzticēta uzņēmuma pārvalde” veido ISSAI 1260

260. (Pārskatīta) Starptautiskā Revīzijas standarta (SRS) Praktiskās piemērošanas vadlīnijas

Sazināšanās ar personām, kam uzticēta uzņēmuma pārvalde

Izcelsme

Šīs Praktiskās piemērošanas vadlīnijas sniedz papildu norādījumus 260. (Pārskatītam) SRS – Sazināšanās ar personām, kam uzticēta uzņēmuma pārvalde. Tās jāskata kopā ar SRS. 260. (Pārskatīts) SRS ir spēkā finanšu pārskatu revīzijām, kas veiktas par periodiem, kuri sākas 2016. gada 15. decembrī un vēlāk. Šo Praktiskās piemērošanas vadlīniju spēkā stāšanās datums ir tāds pats kā SRS.

Ievads SRS

260. (Pārskatīts) SRS nosaka revidenta pienākumu sazināties ar **personām, kam uzticēta uzņēmuma pārvalde**, par jautājumiem, kas radušies finanšu pārskatu revīzijas gaitā. Lai gan SRS nosacījumi ir spēkā neatkarīgi no uzņēmuma pārvaldes struktūras, īpaši nosacījumi ir spēkā uzņēmumos, kur visas **personas, kam uzticēta uzņēmuma pārvalde**, piedalās uzņēmuma vadībā, kā arī biržā reģistrētos uzņēmumos. Šajā standartā nav sniegti norādījumi attiecībā uz revidenta sazināšanos ar uzņēmuma vadību vai īpašniekiem, izņemot gadījumus, kad tiem arī ir **uzticēta uzņēmuma pārvalde**.

Atzīstot efektīvas abpusējas sazināšanās nozīmību finanšu pārskatu revīzijas gaitā, šī SRS nosacījumi kalpo kā vispārēja struktūra revidenta saziņas procesam ar **personām, kam uzticēta uzņēmuma pārvalde**, un tajos ir identificēti atsevišķi jautājumi, par kuriem ir jāinformē **personas, kam uzticēta uzņēmuma pārvalde**. Papildus 260. (Pārskatītā) SRS norādītajiem jautājumiem citos SRS ir noteikti citi jautājumi, par kuriem jāinformē uzņēmuma pārvaldes struktūras (skat. 1.pielikumā). 265.SRS¹ nosaka specifiskas prasības attiecībā uz ziņošanu par revīzijas laikā konstatētajiem būtiskiem trūkumiem iekšējās kontroles sistēmā **personām, kam uzticēta uzņēmuma pārvalde**. Prasība informēt par jautājumiem, kas nav norādīti šajā vai citos SRS, var būt noteikta normatīvajos aktos, līgumā ar revidējamo vienību vai revīzijas uzdevuma papildu nosacījumos, piemēram, valsts profesionālās grāmatvedības institūcijas izdotos standartos. 260.(Pārskatītā) SRS nav neviena nosacījuma, kas liegtu revidentam, informēt **personas, kam uzticēta uzņēmuma pārvalde**, par jebkādiem citiem jautājumiem.

¹ 265.SRS „Ziņošana personām, kam uzticēta uzņēmuma pārvalde, un vadībai par trūkumiem iekšējās kontroles sistēmā”.

Praktiskās piemērošanas vadlīniju saturs

- P1. Šīs Praktiskās piemērošanas vadlīnijas sniedz papildu norādes publiskā sektora revidentiem attiecībā uz:
- (a) Vispārējiem apsvērumiem.
 - (b) **Personām, kam uzticēta uzņēmuma pārvalde.**
 - (c) Jautājumiem, par kuriem jāsniedz informācija.
 - (d) Saziņas procesu.

SRS piemērošana publiskā sektora revīzijās

- P2. 260. (Pārskatīts) SRS ir piemērojams publiskā sektora organizāciju revidentiem, veicot finanšu pārskatu revīzijas.

Papildu norādījumi par publiskā sektora jautājumiem

Vispārējie apsvērumi

- P3. Publiskajā sektorā bieži vien finanšu pārskatu revīzijas mērķis ir plašāks, nekā tikai atzinuma sniegšana par to, vai finanšu pārskati visos būtiskajos aspektos ir sagatavoti atbilstoši norādīto finanšu pārskatu sagatavošanas pamatnostādņu prasībām (piemēram, SRS darbības joma). Revīzijas pilnvaras vai publiskā sektora organizāciju pienākumi, kas izriet no likumdošanas prasībām, noteikumiem, ministriju norādījumiem, valdības politikas prasībām vai likumdevēja iestādes rezolūcijām, var noteikt papildu mērķus. Šie papildu mērķi var iekļaut revīzijas un ziņošanas pienākumus, piemēram, ziņot, vai publiskā sektora revidenti ir atklājuši kādas neatbilstības, ieskaitot budžeta un atbildības prasību pārkāpumus, un/vai ziņot par iekšējās kontroles sistēmas efektivitāti. 260. (Pārskatīta) SRS 3.punkts nosaka, ka prasība informēt par jautājumiem, kas nav norādīti šajā vai citos SRS, var būt noteikta normatīvajos aktos, līgumā ar revidējamo vienību vai revīzijas uzdevuma papildu nosacījumos.

Personas, kam uzticēta uzņēmuma pārvalde

- P4. SRS 11.punkts prasa, lai revidents nosaka atbilstīgās personas revidējamās vienības pārvaldes struktūrā, ar kurām revidents sazināsies. Publiskajā sektorā pārvaldes pienākumi var eksistēt vairākos revidējamās vienības līmeņos, kā arī dažādās funkcijās (piemēram, vertikāli vai horizontāli). Kā rezultātā var būt gadījumi, ka pastāv vairākas atsevišķas atbildīgo amatpersonu vai institūciju grupas. Turklāt publiskā sektora revīzija var ietvert vienlaicīgi gan finanšu pārskatu revīzijas, gan atbilstības revīzijas mērķus, un dažos gadījumos par šiem mērķiem var atbildēt atšķirīgas pārvaldes institūcijas.
- P5. Gadījumos, kad sazināšanās notiek ar atbildīgo institūciju apakšgrupām, kā tas ir noteikts SRS 12.punktā, publiskā sektora revidentiem var būt nepieciešams nodot visu informāciju vai informācijas kopsavilkumu arī visai pārvaldes institūcijas kopumā. Tas ir īpaši svarīgs tajās revidējamajās vienībās, kur atbildīgās amatpersonas ir iesaistītas revidējamās vienības vadībā. Publiskā sektora revidentiem ir jābūt īpaši uzmanīgiem, ja likumdevēja iestāde vai atbilstošā regulējošā institūcija pieprasa vai sagaida, ka revidents informēs citus pārvaldes līmeņus, īpaši, ja šī informācija var izraisīt plašu sabiedrības interesi.

Jautājumi, par kuriem jāsniedz informācija

- P6. SRS 15.punkts nosaka, ka revidentam jāinformē atbildīgās amatpersonas par plānoto revīzijas apjomu un laiku. Publiskajā sektorā, šīs prasības izpilde var būt panākta dažādos veidos. Piemēram, revīzijas apjoms un laiks var būt noteikts attiecīgajos normatīvajos aktos vai revīzijas pilnvarā, vai publiskā sektora revidenti var informēt revidējamo vienību par plānoto revīzijas apjomu un laiku revīzijas uzdevuma vēstulē.
- P7. SRS A11 punkta (b) apakšpunkts nosaka, ka sazināšanās saistībā ar plānoto revīzijas apjomu un laiku var palīdzēt revidentam gūt labāku izpratni par revidējamo vienību un tās vidi. Publiskā sektora revidenti var būt lietderīgi pārrunāt ar revidējamo vienību savu izpratni par to, kurai finanšu informācijai ir jābūt iekļautai revidējamās vienības finanšu pārskatos, un izmantot revidējamās vienības atbildi, lai pārbaudītu savu izpratni. Piemēram, var būt sarežģīti noteikt, vai un cik lielā mērā, kopuzņēmumi (ieskaitot privātā un publiskā sektora uzņēmumus) ir jāiekļauj revidējamās vienības konsolidētajos finanšu pārskatos. Saskaņā ar ISSAI 1210 A23 punktu, publiskā sektora revidenti, veicot revīzijas uzņēmumos, kuru akcijas netiek tirgotas fondu biržā, var norādīt uz iespēju informēt atbildīgās amatpersonas par galvenajiem revīzijas jautājumiem ar revidenta ziņojuma palīdzību.
- P8. SRS 16.punktā ir uzskaitīti nozīmīgie revīzijas konstatējumi, par kuriem revidentam ir jāinformē revidējamās vienības atbildīgās amatpersonas. Publiskā sektora revidentiem pilnvaras veikt revīzijas bieži vien piešķir valdība un tās administrācija, vai valdības daļa. Šādās situācijās publiskā sektora revidentiem var būt piekļuve citu organizāciju un to veikto revīziju informācijai, kas attiecas uz atbildīgajām amatpersonām. Kā piemērs var būt būtiskas kļūdas darījumos ar revidējamo vienību, kuras ietekmē arī citas organizācijas, vai tādu kontroļu izveidošana, kas nodrošināja efektivitātes pieaugumu citās organizācijās. Ja apstākļi atļauj, šāda veida informācijas nodošana atbildīgajām amatpersonām var sniegt revīzijai pievienoto vērtību. Tomēr normatīvo aktu vai ētikas prasības var aizliegt šāda veida informācijas nodošanu.

- P9. Publiskā sektora revidentu neatkarība un objektivitāte ir ļoti svarīgas, lai viņi spētu (a) likt valdībai atbildēt par savu rīcību likumdevēja iestādes un sabiedrības priekšā, un (b) palīdzēt noteikt valsts līdzekļu labas pārvaldības draudus, tādus kā korupcija. SRS 17.punktā minētās prasības attiecībā uz biržā reģistrētiem uzņēmumiem, informēt atbildīgās amatpersonas par atbilstību ētikas prasībām saistībā ar neatkarību, var piemērot arī publiskā sektora revidenti, kad šāda veida ziņošana ir sabiedrības interesēs. Papildus Starptautiskās grāmatvežu federācijas (IFAC) izdotā Profesionālo grāmatvežu Ētikas kodeksa prasībām, INTOSAI Ētikas kodeksa prasības, tādas kā politiskā neitralitāte, var būt īpaši svarīgas publiskā sektora kontekstā.

Saziņas process

- P10. SRS 22.punkts pieprasa revidentam izvērtēt, vai abpusējā saziņa starp revidentu un atbildīgajām amatpersonām, ir atbilstīga revīzijas mērķim. Ja abpusēja saziņa nav atbilstīga revīzijas mērķim, SRS liek revidentam atbilstoši rīkoties. Publiskajā sektorā atbilstoša rīcība var iekļaut sevī sazināšanos ar likumdevēja iestādi vai atbilstošu regulatoru vai finansēšanas aģentūrām.